

dog ikke ud over indkomsten efter § 7, stk. 1 og 2, så denne bliver negativ. I de følgende år nedsættes fradragets maksimale størrelse med en fjerdedel hvert år, til fradraget er endeligt afviklet fra 1993.

Som det fremgår af de økonomiske bemærkninger vil forøgelsen af fradraget i husstandsindkomsten pr. barn i husstanden efter den foreslåede § 7, stk. 5, i boligstøtteloven (jf. nr. 1) bevirke en forøgelse af de offentlige udgifter til boligstøtte.

Det foreslås derfor, at der efter den foreslåede § 7 b i boligstøtteloven sker en løbende optrapning fra det i dag gældende fradrag pr. barn i indkomsten til det foreslåede beløb på 19.700. Optrapningen foreslås gennemført i samme overgangsperiode, som nedtrapningen af fradraget efter den foreslåede overgangsbestemmelse i § 7 a, således at fradragsbeløbet, efter at regulering er foretaget efter § 34, stk. 1, nr. 2, i 1989 udgør 13.400 kr., i 1990 15.300 kr., i 1991 17.200 kr. og i 1992 19.100 kr.

Der henvises i øvrigt til de økonomiske bemærkninger.

Til nr. 3, 4 og 6

Ændringerne er konsekvenser af den under nr. 1 foreslåede ændring af boligstøttelovens § 7.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af de under nr. 2 foreslåede overgangsbestemmelser i boligstøttelovens § 7 a og § 7 b.

Til nr. 7

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 11, og § 2, nr. 5.

Da det nye indkomstbegreb er beregnet af skattemyndighederne på grundlag af skattelovgivningens regler, bør klage over denne beregning ske til skattemyndighederne på samme måde som over de oplysninger, skattemyndighederne stillede til rådighed for beregning af socialindkomsten. Bestemmelsen svarer derfor til den tilsvarende bestemmelse i socialindkomstlovens § 8.

Til nr. 8

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 12, og § 2, nr. 5.

Oplysningerne om det nye indkomstbegreb skal som efter socialindkomstloven stilles til rådighed af skattemyndighederne. Bestemmelserne svarer derfor til de hidtidige bestemmelser i socialindkomstloven.

Til § 7

Forslaget vedrører kun de plejehjemslignende ældreboliger uden eget køkken, som kommunalbestyrelsen efter lovens § 4 kan give tilladelse til i særlige tilfælde.

Det har hele tiden været hensigten, at lejen for de her omhandlede ældreboliger uden køkken skulle fastsættes efter lignende retningslinjer, som i de tilfælde, hvor der kunne ydes boligstøtte.

Ved lov nr. 161 af 23. marts 1988 er således præciseret, at husstandsindkomsten opgøres efter § 7 i lov om individuel boligstøtte.

Ved den i dette lovforslag samtidig foreslåede ændring af indkomstbegrebet i lov om individuel boligstøtte er der tillige foreslået indført overgangsbestemmelse (forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte, ny § 7 a) for boligsikringsmodtagere. I de heromhandlede plejehjemslignende ældreboliger vil det ikke kunne udelukkes, at der optages beboere, der ikke er pensionister, og for hvem overgangsbestemmelserne muligvis kunne få en betydning.

Af denne grund foreslås ældreboligloven præciseret således, at husstandsindkomsten opgøres efter de til enhver tid gældende regler i boligstøtteloven. Det vil i denne forbindelse sige ikke blot efter den foreslåede almindeligt gældende bestemmelse om indkomstopgørelsen i § 7, men også efter overgangsreglerne i § 7 a.

Det forventes, at der kun i sjældnere tilfælde vil blive optaget beboere i de nævnte plejehjemslignende ældreboliger, der ikke er pensionister. Det må yderligere antages, at de pågældende ikke vil have en sådan indkomstmæssig sammensætning, at deres husstandsindkomst forandres nævneværdig som følge af bortfaldet af negativ nettokapitalindkomst og ligningsmæssige fradrag ved overgangen til det nye indkomstbegreb, og at de pågældende derfor heller ikke vil have nogen nævneværdig fordel af overgangsreglerne.

Den her foreslåede ændring må derfor forventes at få yderst beskedne økonomiske eller administrative konsekvenser.